

På pendeln

"Var så god och sitt".

Maken stod och balanserade och höll sig i stolpen när tåget svängde. En ung dam i sådär 30-årsåldern reste sig och tittade på honom. "Var så god och sitt" upprepade hon när han såg frågande på henne. Som om han fortfarande inte förstod vad hon sa eller om det var riktat mot honom vände han sig om och för att se vem det gällde. Där stod ett gäng yngre killar, det var knappast till dem hon erbjöd sin plats.

Maken tittade förundrat på den unga kvinnan. "Menar du mig". – "Ja naturligtvis menar jag dig" svarade hon och man kunde se att hon tänkte: "Är du dum gubbe, tror jag erbjuder min plats till dom där pojkspolingarna". Och med ytterligare en häpen kommentar sade maken: "Ska jag få sitta där" innan han med en belåten suck slog sig ner på den nu enda lediga platsen i den överfulla vagnen. "Tack" fick han också ur sig till sist.

När vi kom hem tittade han sig förundrat i spegeln: "Ser jag så gammal ut?" – "Kära du, vi är faktiskt över 70 både du och jag, du med de grå tinningarnas charm och jag med diverse rynkor som inte går att dölja. Det är bara att gilla läget och vara glad för att det fortfarande finns människor som är artiga och framför allt inte glömma att tacka och visa sin uppskattning!

Loulou Eriksson

en smula
Hänsyn
och lite
Omtanke
betyder så mycket